

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1031/2024
17.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Дражен Мијатовић, адвокат из ..., против тужене Економско-трговинске школе ..., са седиштем у ..., ради поништаја уговора о раду и решења о распоређивању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3579/2023 од 25.10.2023. године, у седници одржаној 17.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3579/2023 од 25.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 60/23 од 22.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд поништи решење о његовом распоређивању на одређено време односно до 31.08.2023. године бр. .. од 20.12.2022. године, као и уговор о раду на одређено време бр. .. од 20.12.2022. године, донет на основу наведеног решења, као незаконите. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиоца против тужене у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се наложи туженом да га распореди на одговарајуће радно место у складу са врстом и степеном стручне спреме тужиоца, на неодређено време, као недозвољена. Ставом трећим изреке, одлучено је да се трошкови поступка не досуђују.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 3579/2023 од 25.10.2023. године, одбио жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П1 60/23 од 22.05.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао правноснажну пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ревизијом тужиоца не указује се на неку другу битну повреду прописану одредбом члана 407. став 1. тачке 2. и 3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код тужене био у радном односу на одређено време, почев од 2006. године, када је, као запослени у другој школи, именован за директора туженог. Тужилац је био директор тужене у још три мандата, све до 01.12.2022. године, када му је током четвртог мандата, на лични захтев, престала дужност директора тужене. Решењем бр. .. од 20.12.2022. године, тужени је распоређен на место наставника ... на одређено време до 31.08.2023. године, а на основу тог решења између парничних странака закључен је уговор о раду на одређено време бр. .. од 20.12.2022. године. Тужилац тужбом тражи поништај наведеног решења и уговора и распоређивање на неодређено време, сматрајући да је тужена била дужна да га, на основу одредбе члана 124. став 5. Закона о основама система образовања и васпитања, распореди на рад на неодређено време јер је његово последње радно место, пре доласка на радно место директора туженог, било у ... школи у ..., где је имао закључен уговор о раду на неодређено време.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца за поништај решења о распоређивању и уговора о раду одбили, а тужбу за чинидбу одбацили, налазећи да је тужена тужиоца правилно распоредила на одређено време, имајући у виду да је он, почев од првог мандата код тужене, био у радном односу на одређено време, а да му је дужност директора престала током четвртог мандата, па он може да оствари права из радног односа у обиму признатом уговором о раду на одређено време бр. .. од 12.04.2019. године, док је распоређивање у надлежности послодавца а не суда.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право одбијањем тужбеног захтева тужиоца.

Одредбом члана 79. став 1. тачка 4. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05 ... 75/14), прописано је да запосленом мирују права и обавезе које се стичу на раду и по основу рада, осим права и обавезе за које законом, општим актом, односно уговором о раду друкчије одређено, ако одсуствује са рада због избора, односно именовања на функцију у државном органу, синдикату, политичкој организацији или другу јавну функцију чије вршење захтева да привремено престане да ради код послодавца.

На основу одредбе члана 124. Закона о основама система образовања и васпитања ("Службени гласник РС", бр. 88/2017 ... 6/2022), прописано је да орган управљања закључује са директором уговор о раду на одређено време (став 1.).

Уколико је директор именован из реда запослених код другог послодавца (што је овде случај), остварује право на мировање радног односа на основу решења о мировању (став 3.). Лице из става 2. и 3. овог члана има право да се након престанка дужности директора након првог, односно другог мандата врати на послове које је обављало пре именовања за директора установе (став 4.). Уколико директору установе коме мирује радни однос престане дужност због истека мандата или на лични захтев током трећег и сваког наредног мандата, распоређује се на послове који одговарају степену и врсти његовог образовања (став 5.).

У конкретном случају, тужилац је код тужене засновао радни однос на основу уговора о раду на одређено време бр. .. од 12.04.2019. године, након што је, решењем Министарства просвете бр. 119-01-00182/2019-03 од 14.03.2019. године, именован за директора тужене, у четвртом мандату. Пошто је тужиоцу, на лични захтев, престала дужност директора тужене током четвртог мандата следи да га је тужена, правилно, распоредила на послове који одговарају степену и врсти његовог образовања. То што је тужилац пре заснивања радног односа код тужене на одређено време, евентуално имао заснован радни однос у другој школи, на неодређено време, није од утицаја на правилност и законитост побијаног решења. Тужилац код тужене није имао заснован радни однос на неодређено време, а право да се након престанка дужности директора врати на послове које је обављао пре именовања за директора тужене, имао је након првог односно другог мандата, у смислу одредбе члана 124. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања, што овде није случај. Због тога се наводима ревизије тужиоца неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

На основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**